

Besked om, i hvilket Omfang Kommunerne ønskede Del i et saadant Laan. Det ærede Medlem omtalte i en anden Forbindelse specielt Randers Kommune, men dette Eksempel er særlig oplysende ogsaa med Hensyn til Statsgarantiens Omfang. Da jeg i November Maaned fik indsendt forskellige Overslag vedrørende Arbejder fra de forskellige Kommuner, fik jeg et fra Randers Kommune, der lød paa, at den vilde have 21 Mill. Kr. til ekstraordinære Arbejder. Det vilde dog vist ikke falde et eneste Medlem i denne Sal ind, at jeg skulde fremkomme med et Forslag om Statsgaranti til Kommuner, der var baseret paa Oplysninger af en saadan Karakter, at en Kommune som Randers skulde have 21 Mill. Kr. til Raadighed til Iværksættelse af Arbejder.

Det ærede Medlem talte om Resolutionerne og sagde, at det var gode Socialdemokrater, der havde vedtaget dem. Jeg har set forskellige Resolutioner — der er indsendt ikke helt faa til mig —, men jeg har ikke i en eneste set noget om, at man vilde tage selv. Det var det Udtryk, det ærede Medlem brugte, og det var derfor, jeg antog, der sigtedes til syndikalistiske Resolutioner. Men maaske det ærede Medlem vil fortolke Resolutionerne saaledes, at det var Meningen, at Socialdemokraterne vil tage selv. Jeg vil da gerne — næst at fastholde mine Udtalelser før — spørge, hvorfor de nu, efter at man fra Regeringens Side har stillet sig langt gunstigere end tidligere med Hensyn til Spørgsmaalet om at yde Kommunerne Støtte til Arbejders Iværksættelse, skulde indtage en Holdning, som de ikke har indtaget under den radikale Regering.

Til det ærede 12te Medlem for 6te Kred (Gunnar Fog-Petersen) skal jeg kun bemærke, at Grundforbedringsforslagene er færdige, og saa snart Pengene bliver anvist, kan Arbejderne øjeblikkelig gaa i Gang. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at disse Planer havde været færdige længe; ogsaa under den tidligere Regering, sagde det ærede Medlem, var alle disse Arbejder forberedte. Hvorfor i al Verden søgte den tidligere Regering da ikke Statsstøtte til at faa Arbejderne sat i Gang? Det savner jeg Oplysning om.

Steincke: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister, fordi han svarede mig,

og fordi han bebudede et Cirkulære med yderligere Oplysning om disse Spørgsmaal, men jeg takker ham ikke for Indholdet af Svaret. Jeg er nemlig enig med den højtærede Indenrigsminister i, at Fortolkningen af denne Lov med Hensyn til de af mig rejste tre Spørgsmaal, hvis ikke andet bestemmes, vil komme til at rette sig efter Hjelpekassernes Hovedregler og ikke efter Dyrtidslovens Regler, men det er netop det, vi finder uheldigt, og som yderligere understreger denne Lovs Karakter af en ren Hjelpekasselov. Det havde, forekommer det mig, været langt mere hensynsfuldt overfor Ansøgerne, lettere for Administrationen og saglig set rimeligere at følge Dyrtidslovens Principper; denne Lov er jo i Virkeligheden en Dyrtidslov. Havde man gjort det, havde man kun udelukket de fattigunderstøttede. Nu derimod forøger man yderligere de Vanskeligheder og den Utilfredshed, der vil opstaa rundt omkring baade i Administrationen og i Befolkningen som Følge af, at man her er gaaet den efter vor Mening meget uheldige Vej gennem Hjelpekasserne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man foretog derpaa:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 169)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal udsætte Mødet til Kl. 2 $\frac{1}{2}$.

Mødet udsat Kl. 12 $\frac{3}{4}$.